

Sygn. akt I CNP 107/08

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie ze skargi R.G. o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w W.

z dnia 4 października 2006 r., wydanego

w sprawie z powództwa "C." Spółki z o.o.

przeciwko R.G.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 stycznia 2009 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Pozwany R.G. złożył skargę na stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego z dnia 4 października 2006 r. Wyrok ten miał charakter wyroku zaocznego; zasądzono w nim od pozwanego na rzecz powoda „C.” Spółki z o.o. należności wymienione w pkt 1 i w tym zakresie nadano wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności. Sprzeciw od tego wyroku został ostatecznie odrzucony (postanowienie z dnia 1 października 2007 r.). Skargę złożono w terminie ustawowym (art. 426⁶ § 1 k.p.c.). Wskazany wyrok sądu pierwszej instancji został zaskarżony w całości. W ocenie skarżącego, wyrok ten naruszał art. 118 k.c. i art. 299 k.s.h. Spowodował także szkodę po stronie skarżącego, ponieważ doszło do „zajęcia mienia i wierzytelności” skarżącego (wynagrodzenia udziałów w spółce i n.). Wzruszenie kwestionowanego wyroku w wyniku innych środków prawnych nie jest możliwe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący złożył skargę o stwierdzenie niezgodności prawomocnego wyroku Sądu pierwszej instancji. Zgodnie z art. 424¹ § 2 k.p.c., w wyjątkowych wypadkach, gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, skarga przysługuje także od prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie wydanego przez sąd pierwszej instancji. Jeżeli zatem skargę wniesiono w sytuacji określonej w art. 424¹ § 2 k.p.c. w skardze tej powinno znaleźć się bliższe uzasadnienie tego, że występuje właśnie wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2007 r., IV CNP 48/07, niepubl.). W treści uzasadnienia wniesionej skargi nawet nie podjęto próby wykazania, że zachodzi „wyjątkowy wypadek” jej złożenia w rozumieniu art. 424¹ § 2 k.p.c. Nie może stanowić takiego uzasadnienia ogólne stwierdzenie skarżącego, że „w świetle przytoczonych okoliczności oraz wskazanych dowodów skarga spełnia wymaganie określone w art. 425⁵ § 1 i § 2 k.p.c.” To samo odnosi się do wyводу wskazującego na okoliczności nieprzywrócenia skarżącemu terminu do wniesienia sprzeciwu od kwestionowanego wyroku zaocznego. Pojęcie „wyjątkowego wypadku” odnosi się

do szczególnych okoliczności i przyczyn usprawiedliwiających nieskorzystanie przez stronę z przysługujących jej zwykłych środków prawnych, które strona skarżąca powinna wykazać, aby móc skorzystać ze szczególnego reżimu wnoszenia skargi, przewidzianego w art. 424¹ § 2 k.p.c. (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 lipca 2007 r., IV CNP 80/07; nieopubl.).

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.